

LUMINA DE PE UMĂRUL STĂNG

Victorita Dutu

Volumul 10

2008

*

1

Doamne,
sunt singură pe lume
și în locul cel mai înalt și mai ascuns
Tu ești prezent
în această zbatere
a sufletului însingurat.
eu zbor către lumea
Ta necunoscută

*

2

sunt în mare
în zbor
și lumina curge în mugur
din soare către umărul meu
ce poartă lumina din cer
îngerul păzește zborul meu
până dincolo de orizontul privirii

*

3

Tu ai coborat în
spirala timpului
și ai cuprins chipul de copil
ce privește mirat către Tine
în călătoria Ta în timp către noi
Tu ai mântuit lumea
prin jertfa supremă
ce devine axă pentru noi
rătăcitori în timpul
ce este numai al Tău
noi nu mai avem timp
decât cel al devenirii
către Tine.

*

4

pășesc pe un pod
cât de misterioasă este
această trecere
parcă aş vrea să zbor

până dincolo de zările care
nu mă mai sperie
câtă putere să zbor
în infinitul ce mă cuprinde.

*

5
copilul trăiește în cer
și cântă
stă în genunchi
odihnindu-se pe un nor
îngerul se apleacă voios
către bucuria copilului
devenită nor
cântec, cuvânt
zâmbet
copilul plutește
în gândul lui
către Tine

*

6

s-a întâmplat o minune atunci
se întâmplă minunea mereu
trei copii Te caută
în zborul lor
către nașterea Ta
ce devine lumină
călăuzitoare spre Tine.

*

7
lumea e un vârtej
și din acest haos
numai Tu cu nașterea Ta
cu durerea din Tine
ești axă, ești sens,
ești început și sfârșit
ce mă îndepărtează pe mine
să fiu înghițită de vortex.

*

8
pământul e o sferă
ce plutește către plus infinit
e grădina creată
de Tine

ca eu să zbor
către lumina făcută
drumul dintre mine și Tine
pentru că Tu ai creat
nemărginirea
Tu ai creat sensul zborului meu
în lumina albastrului
dincolo de universuri paralele

*

9

omul stă în genunchi
pe marea vieții
Tu ești cerul, Tu ești
lumina și ne chemi
să călătorim
către un alt cer
scara aceea către cerul Tău
este drumul dintre noi doi
este drumul pe care
Tu ai pășit
ca eu să pot zbura
către Tine
cu o întreagă lume
prin infinitul creației Tale
ce este locașul vieții mele

*

10

eu trăiesc acum și aici
în infinit
în nemărginirea creată de Tine
Tu ești scara,
Tu ești sensul,
Tu ești drumul,
spre înainte
eu nu mă opresc
și e așa de simplu
să nu privesc înapoi
în mersul meu
spre tot mai înalt
nu văd decât
treptele scării
ce e așezată între mine și Tine
Tu care ești dincolo de univers
și eu locuiesc
în infinitul creat de Tine

*

11

doar o lumină atinge pământul
îngerii cântă și oamenii se tem
și se apropie atât de tăcuți
de minunea lumii
încât noaptea devine zi
la nașterea Ta
în infinitul atât de mic
să te cuprindă

*

12

marea e minunată
mai rece
care nu arde
și eu pot păși
peste razele ei
fără să mă topesc
fără să dispar
pentru că infinitul Tău
e drumul către
lumina de dincolo de cosmos
și eu cu Tine prezent în creația Ta
pot zbura până dincolo de tot
ce este omenesc
să mă cuprindă
lumina ce a pătruns
de dincolo de univers
e ca un soare
face întunericul
să lucească în muguri de foc
și gândul mult mai puternic
să nu se mai teamă
de această minune de pretutindeni

*

13

parcă aș vrea să dorm
și cu ochii mereu închiși
să nu mai văd nimic
din tot ce este în afară
să fiu așa, mereu
și lumea ce mă strânge
cu marginile ei

să dispară
eu să fiu doar cerul din mine
ce-mi primește zborul fără teamă.

1
Doamne,
2
sunt în mare
3
Tu ai coborât în
4
pășesc pe un pod
5
copilul trăiește în cer
6

s-a întâmplat o minune atunci
7
lumea e un vârtej
8
pământul e o sferă
9
omul stă în genunchi
10
eu trăiesc acum și aici
11

doar o lumină atinge pământul
12
marea e minunată
13

parcă aș vrea să dorm